

Per.
Lat
020

Prodit Budapesti, 1. Lipótmezei-út 6. decies in anno.
Pretium praesolvendi annum 4 tinnuli 80 filleri.

Megjelenik Budapesten, 1. Lipótmezei-út 6. tiszser
egy évben. Előfizetési ára évi 4 Pengő 80 fillér.

TE DEUM!

Adest iam dies laetissimus Sancti Petri et Pauli, cum finito anno scholastico ubique personat¹ tempa cantus discipulorum, qui psalmum² pulcherrimum ex imo pectore canunt: «*Te Deum laudamus!*»

Merito autem laudant Dominum tirones³ parvi ac magni, quia hodie terminatur⁴ labor decem mensium et coronatur opus commune magistrorum et discipulorum. Nunc subit mentem⁵ cuiusque illud⁶ Horatianum: «*Qui studet optatam⁷ cursu contiengere⁸ metam,⁷ Multa tulit⁹ fecitque puer, sudavit et alsit.*»

Nunc gaudent omnes, qui cursum¹⁰ studiorum anni praeteriti diligenter peragebant et in singulis disciplinis¹¹ bonos progressus¹² probabant legibusque scholae rite¹³ obtemperabant.

Post missam¹⁴ solemnem iuvenes una cum magistris adeunt aulam,¹⁵ quo se et

parentes aliique fautores¹⁶ scholae conferunt.¹⁷ Rector reddit¹⁸ rationem anni scholastici, enumerat nomina eminentium discipulorum, mox distribuit praemia et stipendia inter eos, qui beneficio digni habentur. Tum hortatur iuvenes, ut recte ferias¹⁹ magnas in usum²⁰ suum convertant et refectis²¹ animis ac corporibus ad limina almae²² matris redeant.

Denique unus discipulorum in medium²³ prodit et gratias agit rectori magistrisque pro cura et benevolentia, qua se et socios educaverint ac docuerint. Cantu²⁴ edito et ovatione²⁵ facta finitur annus.

Magistri aequa ac discipuli discedentes²⁶ salutant se vicissim atque omnia fausta²⁷ sibi precantur. *Iuventus* quoque valere²⁸ iubet lectores suos monetque rogalque, ut vacuis diebus etiam ephemeridis huiusce sint memores.²⁹

Aladarus Friml.

¹ végig zeng a templomokon ² dicsőítő éneket
³ növendékek ⁴ végződik ⁵ eszébe jut ⁶ az a horatius mondás ⁷ az óhajtott célt ⁸ elérni ⁹ szenvendet, elviselt ¹⁰ tanfolyamát ¹¹ az egyes tantárgyakban ¹² jó előmenetelt tanúsítottak ¹³ kellően ¹⁴ az ünnepélyes mise után ¹⁵ a díszterembe mennek.

¹⁶ jóakarói ¹⁷ gyülekeznek ¹⁸ beszámol az iskolai évről ¹⁹ a nagy szünidőt ²⁰ használják fel ²¹ felüdült lélekkel ²² jóságos anya, intézet ²³ kilép a középre ²⁴ énekszőval ²⁵ örömnívánitással ²⁶ távozóban ²⁷ minden jót ²⁸ jó egészséget kíván az olvasóknak ²⁹ se feledkezzenek meg e lapról.

Quaedam de lingua Latina ad amicas aures.

Equidem credo studiosam iuventutem in Hungaria Latinis litteris operam¹ dantem haud moleste² ferre, si de lingua Latina a multis his temporibus vituperata³ paucis verbis disseram.⁴ Etenim, ut multa silentio⁵ praeteream, paucissima memorabo, quae merito linguam Latinam, si qua est hominum aequitas,⁶ non sine iucundo⁷ eventu commendent, eamque ab improbissimum hominum odio, calumniisque defendant.

Si ab omnibus intelligi et omnes intelligere velimus, omnibus omnium linguae sunt perdiscendae, quod fieri haud posse, quis non videt? Ea igitur lingua in usum omnium nationum cominodissime⁹ sumenda nobis manet, quae diu ad perfectionem procedens, in summo culturae culmine¹⁰ constitit, ac nulli amplius subiecta mutationi et formam et naturam constanter¹¹ ac perpetuo retinet. Quae¹² est Latina.

Improbis¹³ sim, si negare audeam, linguam propriam cuique nationi carissimam

esse oportere; hanc esse notam¹⁴ carissimam, per quam ab aliis distinguitur; hanc gemmam pretiosissimam, quam ubi perdiderit, ipsam vitam perdet: nunquam tamen a me impetrabitis,¹⁵ ut eorum probem conamina,¹⁶ qui, dum in excolenda patria lingua nervos¹⁷ omnes intendent, Latinam linguam contemnunt, conviciisque¹⁸ exagitant.

Hungarus es? Nosce te ipsum! Amato et colito linguam a maioribus hereditate relictam, quam si enim neglexeris, degener¹⁹ eris filius, proditor²⁰ maiorum, non civis, sed hostis patriae nationisque, quae te genuit atque aluit. Ne tamen stulte²¹ existimaveris illius vel cuiuslibet linguae occidentalis splendorem Latinā linguā obscurari: imo quemadmodum gemmae pretiosissimiae splendor ac

1 latin irodalommal foglalkozó 2 nem veszi rossz néven 3 ócsárolt 4 értekezem 5 hallgatással mellőzze 6 ha van az emberekben valami kis méltányosság 7 siker nélkül 8 lelketlen emberek gyülölködésétől és rágalmaitól 9 legmegfelelőbben 10 a műveltség legmagasabb fokán állapodott meg 11 állandóan 12 ez pedig a latin 13 bitang legyek 14 jelleg 15 nem fogjátok elérni tőlem 16 helyeseljelm azok törekvésein 17 minden erejüköt megfeszítik 18 gyalázák 19 körös 20 árulója öseidnek 21 balgán azt ne hidd.

Certamina¹ avium.

Aves invidere² cooperunt hominibus inter se aemulantibus. Congregatae sunt itaque mense Junio etiam ipsae ad multifaria³ certamina.

1. Primum genus certaminum erat in terra, id est *cursus*. In hoc genere bifarie⁴ certatum est, scilicet: a/ celerrime⁵ currando, b/ atque longissime⁶ currendo.

Quocunque sunt cursores, fere omnes iniverunt certamina. In celerrime currendo iami-iam prima erat *coturnix*,⁷ in longissime currendo *tarda*:⁸ tum autem aliunde adfuit *struthio*,⁹ qui utrasque devicit.

2. Secundum genus erat in aqua, id est: a/ certamen *natandi*,¹⁰ et b/ certamen *vadandi*.¹¹ Anseres¹² et praecipue *cygni*¹³ per pulchre quidem natabant, sed valde segniter.¹⁴ Primus natatorum evasit *mergus*.¹⁵ In vadandi certamine devicit *ciconia flamin-gonem*, quamqam hic longiores habet pedes.

3. Tertium genus erat in aere,¹⁶ id est certamen *volandi*; etquidem hoc trifarie, scilicet: a/ celerrime, b/ longissime, et c/ altissime volandi.

a/ Certamen celerrime volandi brevissimo tempore ad finem¹⁷ perductum est redditum que victricem *columbam*.

1 a madarak versenyei 2 írigykedni kezdtek a versenyző emberekre 3 sokrendbeli versenyekre 4 két irányban versenyztek 5 gyors futásban 6 távolfutásban 7 a fürf 8 a túzok 9 megjelent a struc 10 úszóverseny 11 gázlóverseny 12 a libák 13 hatytyúk 14 kényelmesen 15 első lett a búvármadár 16 a levegőben, azaz a repülőverseny 17 véget ért.

pretium²² non minuitur, sed augetur, si auro includatur :²³ ita tuae linguae decus et elegantia²⁴ maiorem splendorem et gratiam²⁵ ac robur a linguae Latinae cognitione mutuatur.²⁶

Ita credo illustrissimos et eruditissimos nationis nostrae in republica litteraria viros : Révay, Virág, Csokonai, Kölcsény, Berzsenyi, Alexander et Carolus Kisfaludy, Katona, Vörösmarty, Tompa, Petőfi, Jókai, Madách, Arany, Gyulai, Eötvös, Beöthy, deinde rerum publicarum²⁷ principes : Széchenyi, Deák, Kossuth, Tisza, Apponyi, Klebelsberg (minister cultus et publicae institutionis nostris temporibus), quorum memoriam nulla delebit aetas, famam immortalem consecutos vel consecuturos. Qui²⁸ nisi lectione et usu Latinarum litterarum mentem animumque excoluisserint, operibus suis nunquam tantum nominis honorem peperissent; nunquam, tam sublime²⁹ gloriae culmen³⁰ ascensissent!

Mens sana in corpore sano. Licet haec veritas nota sit omnibus ac demonstratione³¹ minime indigeat, attamen pertimescendum³² est, ne nostri iuvenes corporis cultui iusto plus dediti iustum corporis³³ exercendi mo-

b/ Ex longissime volando autem post longum modo tempus *hirundo*¹⁸ ex Africa victrix reversa est.

c/ In altissime¹⁹ volando alauda²⁰ aemulabatur aquilae. Sed haud aegre²¹ superavit magna volucris²² avem parvam.

Cum autem *aquila victrix* sese iam demittere²³ pararet, ecce repente evolavit ex sub²⁴ ala eius avicula²⁵ quaedam parvula — motacilla²⁶ troglodytes erat — et usque altius²⁷ subvolavit quam aquila, quae eam haud²⁸ animadversam secum adeo evexerat.²⁹ Fraudatrix³⁰ parva etiam postulabat, ut ipsa victrix atque regina avium agnosceretur.³¹ Ignoscebant³² ei tamen propter astutiam³³ et fraudem et hanc quoque insolentiam,³⁴ et irridebant eam.

Interea vero, dum aves longissime volantes ex Africa revertebantur, ex his domi residibus³⁵ nonnullae aemulationem³⁶ iniverunt pulchritudinis.³⁶ Huius autem aemula-

dum excedant et litterarum studia fastidire³⁴ incipient.

Esse modum in rebus, esse certos denique fines, docent viri doctissimi Romani; nec non³⁵ sequi nos oportere auream mediocritatem.

Accipiatis velim³⁶ a Livio praegnantia agendi³⁷ praecepta: imitemur nostros Brutus, Mucios, Fabios, innumerabiles alios, qui hanc rem publicam stabiliverunt, quos equidem in deorum immortalium coetu ac numero repono; amemus patriam, consulamus bonis, praesentes fructus neglegamus, posteritati servianus; speremus, quae volumus, sed quod acciderit, feramus; cogitemus denique corpus virorum fortium esse mortale, animi vero et virtutis gloriam sempiternam.

Sebastianus Alex. Módy.
Quinque-Ecclesiis.

²² és értéke ²³ ha arányba foglalják ²⁴ dísze és választékossága ²⁵ kellemet ²⁶ kölcsönöz ²⁷ legföbb államférfiaink ²⁸ már pedig ezek ²⁹ szereztek volna ³⁰ oly magas csúcsára ³¹ bizonyításra nem szorul ³² tartani kell tőle, hogy ³³ a testedzésnek jogos mértékét ³⁴ a tudományok művelését röhelleni kezdik ³⁵ és bizony ³⁶ szeretném, ha szívetekre vennétek ³⁷ ezeket az életelvezetek.

tionis tristis exitus fuit taetra rixa³⁷ inter pavonem atque gallopavonem.³⁸

Finis denique horum Olympiorum valde pulcher fuit. Aves nempe canorae³⁹ suavisimam concertationem⁴⁰ cantus fecerunt, cuius victrix evasit *luscinia*.⁴¹

Latine convertit *Helena Gyöngyös*
da. VII. cl. thyg. gymn.

¹⁸ a feeske ¹⁹ a magas repülésben ²⁰ a pacsirta versenyzett a sassal ²¹ könnyen ²² madár ²³ leereszkedni készült ²⁴ szárnya alul ²⁵ egy kicsike madárka ²⁶ az ökörszem volt az ²⁷ s még magasabbra felszállt ²⁸ észre sem véve ²⁹ felvitte ³⁰ a kis csaló ³¹ hogy őt ismerjék el ³² megbocsátották neki ³³ fursangossága miatt ³⁴ szemtelenségét is ³⁵ az itthonmaradottak közül ³⁶ szépségversenyt kezdték ³⁷ ocsmány veszekédés ³⁸ a pulyka ³⁹ az éneklőmadarak ⁴⁰ dalosversenyt ⁴¹ a fülemlé.

*
Aquila non captat muscas.

*
Una hirundo non facit ver.

EX ARCHIVO RELIGIOSO

Aurelius Augustinus natus est die 13. Novembris anni post Chr. n. 354-ti, etquidem *Thagaste** in Numidia. Patris nomen *Patricius*, matris *Monica*. Pater paganus erat, mater Christiana.

Augustinus legere, scribere in loco natali, grammaticam¹ *Madauris*, rhetoricae² *Carthagine* didicit. Hic corrupti³ mores iuventutis et ipsum corruerunt, — ad gravissimum piae matris dolorem.

Mox lectione dialogi⁴ Ciceronis, qui inscriptus erat «Hortensius», reductus est ad sublimiora⁵ petenda. Nec tamen sine errore. Philosophando nempe primum sectae Manichaeorum se adiunxit.⁶

Stationes vitae Augustini posthac: *Thagaste*, *Roma*, *Mediolanum*, *Hippo*. *Thagaste** Mediolanique magister erat eloquentiae.⁷ Mediolani precibus⁸ matris et praedicationibus Sancti Ambrosii episcopi conversus⁹ est e Manichaeismo ad veram fidem Christianam catholicam.

Defuncta¹⁰ matre *Sancta Monica* remigravit Augustinus in patriam suam, ubi *Hippone*¹¹ primum presbyter¹² deinde anno 395-to episcopus¹³ est factus. Anno circiter 400-simo hic suas *Confessiones*¹⁴ scripsit, quibus non solum Deo sua peccata, sed etiam Deum hominibus vult confiteri. Inter plurinia Sancti Augustini opera praestantissima sunt haec iam dictae *Confessiones* atque illud alterum *De civitate*¹⁵ *Dei*.

Mortuus est Augustinus anno 430-mo die 28. Augusti. Colitur inter Santos Patres¹⁶ Ecclesiae.

Specimen¹⁷ e Confessionibus.

(Lib. IX. cap. 12. complorans¹⁸ matrem.)

Premebam¹⁹ oculos eius, et confluebat²⁰ in praecordia²¹ mea maestitudo ingens, et transfluebat²² in lacrimas; ibidemque oculi mei violento²³ animi imperio²³ resorbeant²⁴ fontem suum usque ad siccitatem,²⁵ et in tali luctamine²⁶ valde male²⁷ mihi erat.

— — — — —
Deinde dormivi et vigilavi²⁸ et non parva ex parte mitigatum²⁹ inveni dolorem meum

atque, ut eram in lecto meo solus, recordatus sum veridicos versus Ambrosii: Tu es enim

Deus, creator omnium   *Artus solutos*³³ *ut quies,*
*Polique*³⁰ *rector, vestiens*³¹   *Reddat laboris usui,*
Diem decoro lumine,   *Mentesque fessas*³⁴ *allevet,*
*Noctem sopora*³² *gratia:*   *Luctuque solvat anxios.*³⁵

Atque inde paulatim reducebam³⁶ in pristinum sensum³⁷ ancillam³⁸ Tuam conversationemque³⁹ eius piam in⁴⁰ Te Sancte, et in⁴¹ nos blandam atque morigeram,⁴² qua subito destitutus⁴³ sum; et libuit⁴⁴ flere in conspectu Tuo de illa et pro illa, de me et pro me.

Et quas continebam, dimisi⁴⁵ lacrimas, ut effluerent, quantum vellent, substernens⁴⁶ eas cordi meo. Et requievit in eis, quoniam ibi erant aures⁴⁷ Tuae, non cuiusquam hominis superbe interpretantis ploratum meum.

Et nunc, Domine, confiteor Tibi in litteris. Legat, qui volet;⁴⁸ et interpretetur, ut volet;⁴⁸ et si peccatum invenerit, flevisse⁴⁹ me matrem exigua parte horae, matrem oculis⁵⁰ meis interim mortuam, quae me multos annos fleverat, ut oculis⁵¹ Tuis viverem: non irrideat,⁵² sed potius, si est grandi⁵³ caritate, pro peccatis meis float ipse ad Te, Patrem omnium fratrum Christi Tui.

* *Thagasteban*   1 megfelel a mai középiskolának
 2 megfelel a mai főiskolának   3 romlott erkölcséhez
 4 párbeszédes bőlcsekdedésének olvasása által   5 magasabb rendű törekvésekre   6 csatlakozott   7 az ékes-
 szólásnak   8 imádsága folytán   9 megtért   10 miután
 elhalálózott   11 Hippóban   12 lelkész   13 püspök
 14 Vallomásait   15 az Isten államáról; összevetendő
 Platon Államával (*πολιτεία*)   16 egyházatgyak közt
 17 személyén   18 sirató   19 lefogtam szemeit   20 összetöröldött
 21 szivembé   22 s már-már átömlött könynyekbe   23 lelkem erőszakos parancsszavára   24 felitták szemeim forrásuk vizét   25 a kiszáradásig   26 s
 ebben a lelkei tusában   27 nagyon nagy gyötrelmem volt
 28 hol aludtam, hol virrasztottam   29 megenyhültnek
 30 az ég sarkának (forgásának) kormányzója   31 ki
 felruházod   32 szenderítő kegyességgel   33 hogy lankadt
 tagjainkat a pihenés munkabírára visszaerősítse
 34 fáradt elményeket felüdítse   35 s a gyászból feloldja
 a búslakodókat   36 visszaidéztem   37 régi érzésvilág-
 gomba   38 a Te szolgálatot (anyámat)   39 társalgását
 40 Te rád való vonatkozásban jámbor   41 mi ránk való
 vonatkozásban szelid és   42 alkalmazkodó   43 meg-
 fosztattam   44 és megengedtem magamnak a sírást a
 Te színd előtt   45 megeresztem   46 alája terítve
 azokat szívemnek   47 mert ott a Te fülei voltak
 nem pedig...   48 «velit» helyett   49 hogy megsirattam
 50 aki elhalt az én szemeim elől   51 hogy a Te szemeid
 előtt éljek   52 ne gúnyoljon   53 ha nagy szeretettel van

Arx Buda recuperata.*

Anniversarium¹ octogesimum celebravimus die XXI. mensis Maii in memoriam gloriosissimorum patriae defensorum, qui illa die anni MDCCCXLIX. fortitudine insuperabili² arcem Budam a caesareo³ exercitu munitam impetu acerrimo expugnabant et recuperabant.

Vix enim radiis solis montes Budae collustrabantur,⁴ cum legiones Hungarae, adhortante Görsei generalissimo⁵ duce,⁶ certatim in moenia alta arcis ineurrerunt. Atrox lucatio⁶ ubique orta est circum muros, nam hostis summis viribus arcem tenere voluit. Tripartito⁷ milites nostri arcem aggressi sunt, etquidem pars copiarum, imperante Kmety, a Danubio ascendere conabantur; in portam Viennensem⁸ Alexander Nagy impetum fecit cum suis tironibus;⁹ ab occidente vero cohortes tertii et noni vexilli,¹⁰ quamvis aegrotante duce suo Damjanich, imperterriti in alta munimenta se cum ingenti ardore¹¹ attollebant. Multi militum de scalis¹² detrusi¹³ et praecipites¹⁴ in terram lapsi sunt.¹⁴ Tamen vicit virtus nostrorum. Castella¹⁵ arcis iam pridem vi tormentorum¹⁶ labefacta non poterant diutius resistere. Mox etiam defensor arcis nomine Hentzi letali¹⁷ ferro ictus cecidit, praesidium¹⁸ quoque magna ex parte caesum aut vulneratum est, ita ut hora septima diei iam tricolores¹⁹ Hungarici ubique muros ornaverint, nunciantes Budam e manibus hostium Austriacorum fortiter erepatam et recuperatae carae libertati Hungaricae iam redditam esse.

Milites invicti, tot annis labentibus,²⁰ omnes fere iam vita decesserunt: at memoriam aeternam meriti sunt clarissimis belli²¹ virtutis exemplis, quae nos admonent viros, qui vitam et sanguinem pro patria obtulerint, in paginis²² annalium semper victuros²³ esse.

Aladarus Friml.

* Budavár visszavétele 1 évforduló 2 felülmúltatlan 3 esászári 4 megvilágítottak 5 fővezér 6 kúzdelem 7 három oldalról 8 a bécsei kapu ellen 9 újoncaival 10 zászlóvalj 11 lendülettel 12 a létrákról 13 letaszítva 14 hanyatt lezuhantak 15 a bástyák 16 az ágyúlövésék erejétől meglazítva 17 halálos 18 örség 19 háromszínű zászlók 20 oly sok év multával 21 hadi 22 lapjain 23 élni fognak.

Specimen ex Anonymi Belae regis notarii Gestis Hungarorum.

XXVI. Quomodo contra Gelu¹ itum est.

Tunc Tuhutum² audita bonitate terrae illius, misit legatos suos ad ducem Arpad, ut sibi licentiam daret ultra silvas³ eundi contra Gelou⁴ ducem pugnare. Dux vero Arpad, inito consilio, voluntatem Tuhutum⁵ laudavit et ei licentiam ultra silvas contra Gelou pugnare concessit.

Hoc dum Tuhutum audivisset a legato, praeparavit se cum suis militibus, et dismissis⁶ ibi sociis suis egressus⁷ est ultra silvas versus orientem⁸ contra Gelou ducem blacorum.⁹ Gelou vero dux ultrasilvanus audiens adventum eius congregavit exercitum suum et cepit velocissimo cursu equitare obviam ei, ut eum per portas Mezesinas¹⁰ prohiberet. Sed Tuhutum uno die silvam pertransiens ad fluvium Almas¹¹ pervenit. Tunc uterque exercitus ad invicem¹² pervenerunt, medio fluvio interiacente. Dux vero Gelou volebat, quod ibi eos prohiberet cum sagittariis¹³ suis.

XXVII. De morte Gelu.¹

Mane autem facto Tuhutum ante auroram divisit exercitum suum in duas partes et partem alteram misit parum superius, ut transito fluvio militibus Gelou¹⁴ nescientibus pugnam ingrederentur. Quod sic¹⁵ factum est.

Et quia levem habuerunt transitum, utraque acies ad pugnandum pervenerunt.¹⁶ Et pugnatum est inter eos acriter, sed victi sunt milites ducis Gelou, ex eis multi interfici, plures vero capti.

Cum Gelou dux eorum hoc vidisset, tunc pro defensione vitae cum paucis fugam cepit. Qui cum fugeret properans ad castrum suum iuxta fluvium Zomus¹⁷ positum,

1 Gyelő 2 Töhötöm 3 az erdőkön túl, Erdélybe 4 ragozatlanul accusativus 5 ragozatlanul genitivus 6 otthagyva 7 kivonult 8 kelet felé 9 erdei pásztorok vezére ellen; ugyancsak a pásztori életmódjukról hívták blachoknak, vlachoknak, oláhoknak későbben a Balkánról Erdélybe lopódzott rumunyokat is 10 a Meszes-kapunál 11 az Almás folyóhoz 12 egymás elő, szembe 13 a nyilasaiyal 14 itt genitivus 15 ami így is történt 16 (a két sereggel érteleм szerint egyeztetve) 17 szamosmenti enődjéhez.

milites Tuhutum audaci cursu persequentes ducem Geloum iuxta fluvium *Copus*¹⁸ interfecerunt.

Tunc habitatores terrae videntes mortem domini sui, sua propria voluntate dexteram dantes dominum sibi elegerunt Tuhutum, patrem Horca.¹⁹ Et in loco illo, qui dicitur *Esculeu*,²⁰ fidem cum *iuramento* firmaverunt; et a die illo locus ille nuncupatus est *Esculeu*, eo quod ibi iuraverunt.

Tuhutum vero a die illo terram illam obtinuit pacifice et feliciter.

Sed posteritas eius usque ad tempora sancti regis Stephani obtinuit.

Tuhutum vero genuit²¹ Horcam, Horca genuit Geulam et Zubor. Geula genuit duas filias, quarum una vocabatur Caroldu, et altera Saroltu; et Sarolt fuit mater sancti regis Stephani.

Zumbor vero genuit minorem Geulam patrem Buae et Bucnae, tempore cuius sanctus rex Stephanus subiugavit sibi terram ultrasilvanam.

¹⁸ a Kapus folyó mellett   ¹⁹ ragozatlanul genitivus
²⁰ Esküllő   ²¹ nemzé.

Valedictio.

Vale cara, bona schola !
Non diu maerebis¹ sola :
Nos quidem, nuper² maturi,
Longe³ sumus abituri,
At redibunt reddituri . . . .

Vosque, optimi, valete
O magistri et prophetae
Mentium et animarum,
Morum et scientiarum ;
Iuventutis lumen clarum !

Iam, carissimi sodales,⁴
Tot per annos conscholares,⁵
Valedictum sit et vobis ! . . .
Dispergemur⁶ quisque quovis
Hungrici sub aura⁷ Iovis . . . .

Emeritus Diacus.

¹ fogsz búsalni egyedül   ² akik a minap érettségi tűnök   ³ messzire   ⁴ pajtások   ⁵ osztálytársak
⁶ elszéledünk ki merre   ⁷ a magyar ég alatt

Certamina studiorum.

Eventum septimi certaminis studiorum regnicolarium¹ viginti viri scrutandis² argumentis praeside³ *Eugenio Pintér* rectore superiore⁴ districtus⁴ literarii Budapestini hoc modo proclamaverunt :⁵

Primum locum inter quinquaginta scholas Budapestinas et regionales⁶ *gymnasium Budapestinum Augustanae confessionis* obtinuit, cuius discipuli victores septemdecim (17) puncta⁷ tulerunt.

Secundus locus obvenit⁸ *gymnasio reali* or publico *V-tae regionis de Danielo Berzsenyi* cum quindecim (15) punctis.

Tertiis facti sunt discipuli *gymnasii Cisterciensium Budapestini de Sto Emerico et thygatroliceum Budapestinum de Maria Theresia* 14—14 punctis.

In quartum locum proiectum⁹ est *gymnasium scholarum piarum*¹⁰ *Budapestinum* et *schola realior Budapestina VI-tae regionis de Sigismondo Kemény* cum 13—13 punctis.

Quintum locum adepti sunt discipuli *gymnasii Helveticae*¹¹ *confessionis Budapestini*, itidemque¹² *gymnasii realioris Budapestini I-mae regionis de Stephano Verböczy*, nec¹³ non *scholae realioris Budapestinae IV-tae regionis de barone Josepho Eötvös* cum 10—10—10 punctis.

In sexto loco positum est *gymnasium realius Budapestinum VI-tae regionis de Francisco Kölcsy*, itidem *IX-nae regionis de Andrea Fáy*, denique *thygatrogymnasium Budapestinum IV-tae regionis a Sancta Maria*, cum 6—6—6 punctis. *Aladarus Friml.*

¹ országos tanulmányi versenyek   ² húsztagú bíráló bizottság   ³ elnöklete alatt   ⁴ bpesti tankerületi főigazgató   ⁵ hirdette ki   ⁶ vidéki   ⁷ pontot nyertek   ⁸ jutott   ⁹ került   ¹⁰ kegyesrendi   ¹¹ reformatú   ¹² ugyancsak   ¹³ nemkülönben

De valore scientiarum.

Aristoteles interrogatus quondam, quid sit scientia, hisce metaphoris respondit :

Scientia est arbor, cuius amarae sunt radices, sed dulces sunt fructus.

Scientia est thesaurus in rebus secundis, solamen in rebus adversis.

— Addere licet hodie: Scientiae sunt arma...

EX DIURNIS

Exitium¹ machinae volantis. Machina volans, qua viatores Budapesto Viennam et retro vehi solebant, intra insulam Csepel et pontem Danubii viae ferratae² in flumen delapsa et fluctibus absumpta est.³ Calamitas⁴ terribilis hora fere septima vespertina⁵ observata⁶ est, cum homines in ripa Danubii ambulantes machinam repente titubare⁷ et mox praecipitem celeriter in profundum⁸ desilire⁹ videbant.

Nullo auxilio humano prohiberi poterat, quominus una cum machina etiam gubernator et unicus vector, dentium¹⁰ magister quidam, in fluctibus demergerentur.¹¹ Quae fuerit causa huius miserrimi casus, nunc

Donum Mussolinii. Jam in tertio *Iuentutis* Nº, qui prodiit pro Decembri 1928., nuncium¹ apportavimus de columna, quam e columnis Fori Romani electam dono missurus erat nobis dux Italorum Mussolini. Advenit iam ad nos columna illa; erecta est in horto Musei² Gentici atque inaugurata³ festive exeunte⁴ mense Maio. Stat iam itaque stabitque ad multa saecula symbolum hocce monumentumque amicitiae Hungro-Italicae ex adversum⁵ dextero muro scalarium⁶ Musei, in quo stans — indice⁷ tabula marmorea — Idibus Martii anni 1849. Petőfi Carmen⁸ Gentis declamavit.

Dicata⁹ et inscripta est columna Hungarice et Italice «In memoriam legionis Italicae, quae anno 1849. sub imperio colonelli¹⁰ baronis Alexandri Monti

magistratus, ad quos pertinet, diligenter investigant. Verisimile est machinam, alis vi quadam adhuc ignota decerpis,¹² aequilibrium¹³ servare non potuisse et ipso onere in praeceps¹⁴ raptam esse.¹⁴

Maxime miserandi¹⁵ sunt homines infelissimi, quorum corpora casu¹⁶ horribili diserpta¹⁷ nunquam forte invenientur.

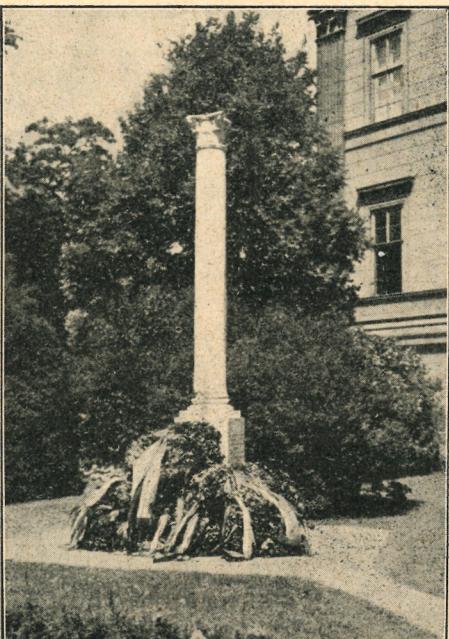
Aladarus Friml.

¹ pusztulás   ² vasúti   ³ elnyelegett   ⁴ szerencsét-lenség   ⁵ esti   ⁶ figyeltetett meg   ⁷ ingadozni   ⁸ a mélysége   ⁹ lezuhanni   ¹⁰ fogtechnikus   ¹¹ el ne merüljenek   ¹² mivel szárnyai leváltak   ¹³ egyensúlyát   ¹⁴ lezuhant   ¹⁵ sajnálatraméltók   ¹⁶ eséstől   ¹⁷ szétszaggatva

fraternis Italorum-Hungarorumque iunctis armis fortiter fundebat sanguinem pro independentia¹¹ communi.»

Genius Alexandri Petőfi adagio¹² libertatis salutat hospitem vicinum Alaxandri Monti genium.

¹ hírt hoztunk   ² Nemzeti Múzeum   ³ felavattatott ünnepélyesen   ⁴ május vége felé   ⁵ szemben   ⁶ a Múzeum lépcsőzetének jobb oldalfával   ⁷ a márványtábla jelzése szerint   ⁸ a Nemzeti dalt, vagy más-ként Talpra maggart szavalta   ⁹ szánva   ¹⁰ ezredes   ¹¹ a közös függetlenségről   ¹² jelszavával

Ex machina Arpadi Illés de Edvi.

Certamen canendi regnolare fuit exeunte Junio Debrecini. Decem milia cantorum ibi ex omnibus regionibus Hungariae congregata sunt. Suavissimos cantus singuli chori in nobili hac aemulatione producebant: sed sublimissime sonabat *Hymnus* noster ab universo choro decem nūlium cantatus.

Solutiones aenigmatum Numeri 6.

- I. DĒ CĀNĒ|CĀNĒ CĀ|NĪS: || NĒ CĀ|NĒS CĀNĒ|CĀNĒ DĒ|CĀNĒ!
 II. PÔMÄ DÄT|ÄUTÜ|MNUŠ; || FÔR|MÔSA EST|MËSSIBÙS|ÄESTAS:
 VĒR PRAE|BET FLÔ|RÈS; || ÏGNÈ LÈ|VATUR HÌ|EMS;
 III. ASPI|CE, N AM RA|RO MIT|TIT TIM|OR AR|MA N|EC IPSA.
 IV.   4, 1, 14, 3, 6 = canis
           23, 9, 16, 18, 1 = arena
           7, 13, 15, 19, 5, 2 = circum
           10, 8, 21, 26, 23 = terra
           24, 1, 17, 30, 12 = Caius
           29, 20, 27, 25, 31 = tener
           28, 22, 11, 21 = itur.

1—31 = Amicus certus in re incerta cernitur.

- V. 1. Plato   6. Tacitus
 2. Roma   7. Eris
 3. Athenae   8. Lycurgos
 4. Xenophon   9. Electra
 5. Icarus   10. Sinon.

Nomen praecclari sculptoris Graeci:
PRAXITELES.

Solutiones aenigmatum Numeri 7.

- I. Sal, avis, lego, lepus, usus, sus, turris, ira, ursus, sic — Nomen rerumscriptoris Romani = Sallustius.
 II. Tempora mutantur, et nos mutamur in illis.
 III. Ad rivum eundem lupus et agnus venerant siti compulsi; superior stabat lupus longe inferior agnus. — IV. Catena.
 Aenigmata Numeri sexti atque septimi recte dissolverunt fere omnes iidem, quorum nomina inter solutores aenigmatum numerorum priorum legebantur.

AENIGMATA.

I.

III. Quid hoc?

Sursum iactum¹ erat album:
Ast,² cum decidit, est galbum.³

¹ feldolva ² de ³ sárka ⁴ hehezettel kezdye ⁵ tévékeny ⁶ kezdőbetűvel ⁷ sárka ⁸ az erdős hegylalak durva telepesévé tesz ⁹ ha p az elém esattolt ¹⁰ jegyem ¹¹ és koldus ¹² a hasonló hangzásúaknak sorozatát ¹³ kinyitja, megoldja.

V. Ad saltum equulei.

*Ar	no	que	ta	nit	jae	pro
ja	I	La	Tro	fu	li	li
rum	ma	ca	ve	qui	to	mus
ris	vin	vi	gus	ab	to	am
↗	que	o	ra	fa	pri	×

IV. Quae sint istae?

Sive praespirata,⁴ sive sine h—a
 Sum domūs eadem gnava⁵ domina.
 C initiali⁶ mollis, flava⁷ sum;
 F facit colonam⁸ rudem saltuum.
 P mihi character⁹ est si praefigus,¹⁰
 Portat me viator atque mendicus.¹¹
 Similis orum¹² s iam seriem
 Simul atque claudit, reserat¹³ idem.

Constructor ephemeridis: JOSEPHUS IRSIK.

Budapest, I., Lipótmezei-üll 6.
ad quem litterae quaecunque mittantur.

Administratio ibidem.

Sumptibus Societatis Magistrorum Intermedi-scholarium Catholicorum. — A Katholikus

Középiskolai Tanáregyesület költségén.

(Praeses: STEPHANUS ACSAY DR., elnök.)